

Αμ. Τί δός τις εἰμι, τῆτο βέλεσθ' εἰδέναι;
Ανήρ κακοδ αἱμων. Σξ. κ' σσαυτ' νῦν ξέπου.
Αμ. Ω σκληρὲ δαῖμον, ὦ τυχαί Θεαυσαίντ-

245
Ἰππων ἐμῶν, ὦ Παλλάς, ὡς μ' ἀπόλεσας.
Σξ. κ' Τί δά σε Τληπόλεμὸς ποτ' εἰργασαί
κακόν;

Αμ. Μὴ σὺ πᾶσι μὲν ὦ ταῦν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήμα-

Τὸν ἴσον ἀποδιδῶμαι κέλευσεν, ἀ λάβειν,
Ἀλλως τε μὲν σοὶ καὶ κακῶς πεπωραγόμ.

Σξ. κ' Τὰ πῶτα ταῦτα χρήματ'. Αμ. ἀ δανείσαι-

Σξ. Κακῶς ἀρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Αμ. Ἰππους γ' ἐλαυῶν ὄξετεσθον, νῆ σὺν θεοῖς.

Στρ. κ' Τί δ' ἦτε λιπείεις, ὡσπερ ἀπ' ὄντος κατὰ π-

Αμ. Λιγῶν, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βέλομαι;
Στρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιάνεις. Αμ. τί

Στρ. Τὸν ἐγκέφαλον ὡσπερ σεσεῖσθαι μοι δο-

Αμ. Σὺ δὲ νῆ τ' Ερμῶν φερεσκυλήσεσθαι γέ

Εἰ μὴ ἀποδώσεις τὰργύειον. Στρ. κατὰ π-

Πότερα νομίζεις καὶ νὸν αἰεὶ τ' Δία

Τειν ὕδωρ ἐλάσσει, ἢ τ' Ἥλιον

Ελκεῖν κατὰ πῶτα ταυτὸ τῶν ὕδωρ πάλιν;

Αμ. Οὐκ οἶδ' ἔργω ὀπότερον, βδέ μοι μέλει.
Στρ. Πῶς οὐδ' ἀπολαβεῖν τὰργύειον δίκαιον

Εἰ μὴ δέν οἶδα τῶν μετεώρων περαγμάτων;

Αμ. Αλλ' εἰ σπανίζεις τὰργύειον, μοι τὸν τ-

Απόδοτε γε. Στρ. τῶν δ' ἔσθ' ὅ τε καὶ τι θηρίον;

Αμ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κ' μιλῶα, καὶ κατ' ἡμέ-

Πλέον πλέον τὰργύειον αἰεὶ γίνε).

Υπερρέοντος τῶν χρόνων; Σξ. καλῶς λέγεις

A AM. Quid? vultis scire, ego qui siem? Ego sum
homo miser.

ST. In te hoc dictum puta. AM. ὁ genium durissim-

O Sortes, quae mihi rotas & equos perditis.
O Pallas, quam tu comminuvisti me male.

ST. Quid verò Tlepolemus unquam tibi intulit
Mali? AM. Ne tu illudas mihi, mi vir: sed tuum

Iubeto potius filium, ut pecuniam
B Reddat mihi, quam accepit: praesertim cum ego

Iam ante malis conflicter tot infortunijs.
ST. Quenam illa pecunia? AM. quam ille accepit

mutuo.
ST. Male igitur tecum agitur, ut videre quidem

mihī.
AM. Ita per Deos: nam equos cum agitare, de-

cidi.
ST. Nugae: ut qui potius decidisti ab asino.

C AM. Nugor ego; cum recipere volo pecuniam?
ST. Profecto tu sanus non es. AM. quid ita? ce-

ad:
Nam tu mihi videre emoto esse cerebro.

AM. At tu, nisi argentum mihi reddis debitum,
In ius vocaberis per Mercurium, illico.

ST. Age dic mihi, censen' tu Iouem subinde a-

quam
D Recentem per pluviam demittere: an iubar

Solis sursum ex imo loco attrahere hanc aquam?
AM. Nescio sanè, neque hoc scire admodum ex-

peto.
ST. Quomodo tu igitur dignus es, argentum ut

recipias,
Si nihil addidicisti rerum subtilium?

E AM. Age si argenti laboras nunc penuria,
Solve usuram. ST. usuram? quid hoc animantis

est?
AM. Quid enim aliud, nisi quod per mensem

& per diem
Subinde magis ac magè crescit pecunia,

Sensim labente tempore? ST. dicis largiter.

F

Σξ. μήτι γε δὲ ἴπποις, ὁ μὲν τοι Πλάτων ἐν Τρίτῳ νό-

μων πῶς Ἰελευσίαν περὶ ἀπὸ νοῦ λέγων οὕτως, χμῆ

καθ' ἅπερ ἀχάλινον κεντημύχον τὸ σῶμα βία ὑπὸ τοῦ

λόγου φερόμενον καὶ πῶς παροιμίαν δατὰ νοῦ πεσεῖν. ἢ

ἔσπεξε πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆ εἰρ' μένον. Ἐ δέον εἰπεῖν δατὰ τ'

νοῦ, εἴπεν ἀπ' ὄνου. ἄλλως, γράφει Ἐ δατὰ ὄνου καὶ δατὰ

νοῦ, καὶ Ἐ δατὰ παροιμία ἀπ' ὄνου. φασὶ γ' ὅτι δύο τινὲς

περιτυχόντες ὄνω ἐν ἐρημίᾳ, φιλονεικώτες πρὸς ἀλλή-

λους περὶ τ' τίς αὐτῆ λήψει, ἐλάθειν αὐτοὺς ἀμφω δατο-

λέσαντας αὐτόν. Τούτων γ' μαχομένων ἀνεχώρησε τὸ

ζῶον. Προσκειλήσεσθαι ἀντὶ τοῦ δατὰ μαρτύρων ἀπα-

χθήσεσθαι, εἰς τὸ δικαστήριον κληθήσεσθαι, καὶ κοινοῦ ἢ τὸ

δικαίως. Καὶ νὸν αἰεὶ τ' Δία ἵν' ὄνω ὑδωρ ὑεν νομίζεις φη-

σίν, ἢ πάλιν ἀντεπαρόμχον αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Τί

θηρίον. Ἰτινὲς τὸ θηρίον πρὸς τ' δανείστω λέγουσιν εἰ-

ρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ ὡ θηρίον ἴδεν ὁ τόκος, ἐπεὶ χθινημα

φαρμῶν ὅτι θηρίου ἔ' ἵκου.

Σχόλια. Ω σκληρὲ δαῖμον. Ἰ τοῦτο Ξενοκλέους ὑπὸ
Τληπολέμου, διὸ καὶ ἐπὶ λέγει, τί δά σε Τληπόλεμος, ἐ-
πεὶ δὲ Ξενοκλέους τοῦ Καρκίνου ἐμνήσθη, καὶ τὰ αὐτῆ
τραγῶδ' εἰ, εἰρηκῶς, ὡ σκληρὲ δαῖμον. Ἔτο δὲ εἴπε δατὰ
ἀνω εἰρηκῶς αἰμομοιοι καὶ ἀνήρ κακοδ αἱμων. Εὐφρόνιος
δέ φησι τὸ, ὦ Παλλάς, ὡς μ' ἀπόλεσας, Ξενοκλέους εἶ, ἐκ
τ' Δικυμνίου λεγόμενον ὑπὸ Ἀλκιμῶν, τ' Δικυμνίου
ὑπὸ τ' Τληπολέμου ἀνηρηκῶν. διὸ καὶ ἐπὶ λέγει, κεν αὐ-
τός, τί δά σε Τληπόλεμος ποτ' εἰργασαί κακόν. καὶ τὸ
χρυσάμπτυγες περὶ σπειροῖ ἡδύ, ἄλλοι δὲ Ἰραγμὸν ἔσπο-
κει τῶν τ' τ' Τληπολέμου, σίμωχως ἔσποκεινόμενον Σο-
φοκλ' εἰ, ἐμὸς τ' τ' τ' οἱ δανείσθης χρῆται δατὰ γ' ἰσ-
ποστροφίαν ἐπὶ τῶν χευσεν. Κακῶς ἀρ' εἶχες Ἰ δατὰ τὸ ἀνω
εἰρηκῶς αἰμομοιοι καὶ ἀνήρ κακοδ αἱμων. Ἰσποους γ' ἐ-
λκῶντων. καὶ τ' το ἐκ παρωδίας, ἀμα ἢ καὶ αὐτὸς ἴππο-
τροφῶν ἐδ' ὑσπαράχουσεν. ὡσπερ ἀπ' ὄνου ἴδεν ἡδ' ἀλό-
γως φραπῶντων ἢ παροιμία, καὶ οὐ δ' ὑσπαράχουσιν ὄνοισ χρῆ-